

csillag lennék
hogy arcodba világítsam az igazat
ne bújhass előle a paplan alá
mindig figyelhesselek egy felhő mögül
bőrig ázz akárhányszor sírok
hogy legalább tőlem kívánj ha nem is engem
mikor lángolva a Föld felé zuhanok és el akarlak tiporni
érezni ahogy csontjaid összezúzza 21 gramm
tudtam hogy ez volt az a mesekönyv borítós fajta
tér-időszaggatós nullgravitációs szerelem
mikor a szívem kezd izzadni és nem a tenyerem
zárlatos lettem mint egy karácsonyfaizzó
kihunyt minden fényem
mert egy kicsi égő elálmosodott
és te párnát raktál a feje alá mert féltél
felébreszteni.